

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Bolsevista harmadolás

Bolsevista a miniszterelnök felfogása? Igen. Cezarománia, bonapartizmus is jellemzi? Csuda tudja. Caesar és Napóleon (formátumban, hátrahagyott értékekben) csak egy(szer) volt: a történelemben nincs reinkarnáció. „Bolsevikkal” tréfálkoznak a Facebookon: ez találó.

KOLLÁTH GYÖRGY | Népszabadság | 2013. április 26. | nincs komment

Marabu rajza

Orbán Viktor maga „a” rendszer.

Demokratizmusában üres, végzetesen egy kézben (jobb lábban?) összpontosul az orbáni berendezkedés, amely 3 év alatt öntörvényű, avítt, giccses, süllyedő pályára állt. Tele van feloldhatatlan ellentmondásokkal. Erőkultusz, torz éntudat és nagyravágyás, ám vele szemben kisszerű lódtítás, nivótlanság és a túltengő egóhoz mért versenyképtelenség: (kutya)ütős akciózás és parttalan ötletelés, megalapozottságbeli űr és külső-belső kontrollhiány. A teljes államgépezetben brutális tarvágás és konszolidálatlanság, így a kimeneti oldalon tehetségtelenség, szolgálalkúség, szpáhi szipoly és mantrás alibi játék. Bomlás és tündérmese. Futballnyelven: kettes mezben szólista támadó fedezet, egyben intéző, söprögető és ék, aki nem védekezik, nem passzol, sípszónál nem áll

meg, rendre beszél, lesre szalad, győzni képtelen, veszíteni sose tudott. Területet fog(lal), mert az nem mozog.

Deresztő totálkép, sorjázó bornírt részletek (száműzött piacgazdaság, kiherélt jogállam, taccsra vágott közhatalmi ágak, megnyirbált emberi jogok, lesajnált uniós vállalások). Az átfogó alkotmányos üzemzavar mégsem rendelődhet alá a – kamuból színlelt hátrálást is engedő – részleteknek.

De facto (miniszter)elnöki rendszer van Magyarországon: annak egy verbálisan ócska, turulos-nosztalgikus, hatalomtechnikailag zsarnoki, paternalista, ugyanakkor összjátékra, alkotmányos értékekre, garanciákra mit sem adó változata. Ez önmagába(n) kódolt kudarc, de a bukás és a távozás napja eltérő. Vannak ideológiai kamuk, taposóaknák, zűrös részletek az alaptörvényben (AT), mégsem ezektől tarthatatlan a szisztéma. Fő baja, hogy megreformálhatatlan: strukturális és fenntartható jobbítása reménytelen. Fejlődésre, önkorrekcióra képtelen, ám rövid távú túlélést a banki tartalék még fedezhet. Logikája kizárólag hatalmi: de uralni és igazgatni, azaz hozzáértően kormányozni nem ugyanaz. Kiveszett a minőség, az ésszerűség, a fair normák és módok szerinti rend az állam működéséből. Helyét hátrafelé köpködés, napi tűzoltás, link duma és nemzeti ajándékosztogatás tölti be.

HIRDETÉS

A DEPO ajánlásával

DPS Dual 7 tablet

ARM 9 Cortex 1.0 GHz, 1 GB DDR3 RAM, 4 GB flash, 7", Android

24.900 Ft

LG 42LM3400 3D LED TV

42", Full HD 3D LED, fekete

199.900 Ft

Ha a lejtmenet egyetlen okát kéne megjelölni, az a bűvös parlamenti 2/3 volna. '89-90 táján ezt a pártok kölcsönös

Bolsevista harmadolás

Bolsevista a miniszterelnök felfogása? Igen. Cezaromania, bonapartizmus is jellemzi? Csuda tudja. Caesar és Napóleon (formátumban, hátrahagyott értékekben) csak egy(szer) volt: a történelemben nincs reinkarnáció. „Bolseviktorral” tréfálkoznak a Facebookon: ez találó.

KOLLÁTH GYÖRGY | Népszabadság | 2013. április 26. | nincs komment

bizalmatlansága hozta létre. Senki ne győzhesse túl magát. Majd az a belátás tartotta fenn, hogy négy évre választott gárda ne tehesse 10-20 évre tönkre vagy kényszerpályára az országot. 3 éve épp a 2/3 a dzsókere bármiféle átalakításnak. A közelébe se enged senkit a főerő a saját elhatározásainak. A magyar közjog megbundázott intézménye ez az arányszám. Vele oda jutottunk, hogy a 2/3 háromharmadnyi, sőt a 9-12 évre, vagyis plusz 2-3 ciklusra bebetonozódott személyügyi döntések miatt kvázi négyharmadnyi.

A Ház 20 évének 2/3-os gyakorlatában addig kerestek közbülső megoldást, amíg kiegyezésre jutottak. Például alkotmánybíró-jelölés: egy innen, egy onnan, még ha az a nivó rovására ment is. Fifti-fifti volt az úzus, sosem 2/3:1/3. Működött. Az alkotmányosság ugyanis nem 78 §, hanem fair közpolitikai kompromisszum, szokásjog, kooperáció, illem és belátás is. A szerencse forgandó. A demokrácia intézményi kapcsolatokra, biztosítékokra épülő mód, nem személyi víziók által kézi vezérelt gyorsnaszád.

Ez a rezsím tört meg 2010-ben. Az egy ciklusra választott bolsevik győztes visz mindent, statuál bármit évtizedekre. Önérdékű közhatalmi és jogpolitika szab meg mindent. Egyirányú „felhalmozás” tarol(t), 5 lépésben. 1. Átszervezik, átnevezik X alkotmányos intézményt. Gyakorlatilag mindet. 2. Stratégiai csúcspozíciót hoznak létre benne, zömmel egy személyre kialakítva. 3. 9-12 éves mandátummal teszik szinte leválthatatlanná a kiszemeltet. 4. Ájtatos képpel beleültetnek egy vagy több bizalmast (nicknevük: orbaniták), majd már együtt színlelik a poszt függetlenségét. (Kivételt talán két fő képez.) 5. Ellehetetlenítik, elkedvetlenítik, szinte kalodába zárják az utánuk jövőket. Ehhez képest zsenge ellenzéki duma, a naivítás csúcса, hogy/ha ígérük: szerzett jogot nem sértünk, senkit fel nem állítunk.

A demokratikus parlamenti ellenzék választhatott volna más stratégiát, taktikát? Igen. Kijelentvén: 2010 nyaratól más a mandátumhelyzet, mint volt 20 éven át. Az alkotmányos szokás- és értékrend nem módosulhatott volna, mégis lefokozódtunk 1/3-ra. De nem nullára!? Így, ha még 1/3-nyi érdemi beleszólást és együtt döntést sem kapunk, akkor a demokratikus alkotmányosság védelmében következetesen félreállunk. Bojkott indul minden minősített többségű közjogi lépésre, előrevetítve, hogy fordulat esetén mindaz nem marad érintetlen. Ez 2010 közepétől hiteles (íthető) lett volna sok összefüggő, pozitív, (kül)honi akcióval. Másként történt. Felállt a demokratikus oldal hófehér vívóruhában, sportfegyverrel, a túloldal pedig petrencerúddal ágyékon ütötte, vergődni hagyja, átlép rajta.

Mi is a 2/3: egy korábban, találomra belőtt arányszám, érdemben pedig az Alkotmánybíróság (AB) szerint „a minősített többség nem egyszerűen... formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés”. L.: 1/1999. (II. 24.) AB-határozat, ABH 1999. 25. Mindez az alkotmányos berendezkedés alapjainak megőrzésétől elválaszthatatlan. Nem maga az arányszám, hanem annak eredete, (ind)oka, egyetértő kritériuma a döntő. A 2/3 hatásköri előfeltétel, nem adu. Érdemi meghatározó szerepe nincs: tartalmilag egy minősített többségű döntés éppúgy lehet jó, mint rossz, alkotmányos vagy alkotmánysértő.

Lehetne, volt is más garancia, ill. mérték: pl. a 4/5. Ma sem mellőzhetnék a többség-kisebbség konszenzusát a legsúlyosabb, rendszerelvű, 4 éves cikluson túlmutató, pártsemleges ügyekben. Egy legitimációjában hiányos, otromba alkotmányozás már csak ezek miatt is lehetne igazoltan alkotmánysértő. Az alkotmányozó és a törvényhozó hatalom nem esik egybe: az előbbinél muszáj lennie minőségi többletnek is.

Miért nem tűnt fel a kormányoldal őrjöngése, amikor csak szóba került a legitimációjukat rontó bojkott? Ám a demokratikus oldalon se valós, erős cél, se okos alternatív mód, se karakán kiállítás, se egység, se markáns közjogi aprómunka nem volt. Ma sincs. Míves közjogi összefogás sincs! Naiv próbáléggömb a demokraták megüzent, kormányoldalról kapásból visszavert kiegyezési próbája: ti. együtt vizsgáljanak felül szövegszerűen néhány alaptörvényi képtelenséget. Nem-nem. Olyan ez, mint amikor a bárány feltét(el) nélküli tökfőzeléket ajánl vacsorára a ragadozónak! Klasszikus mottó: látszódj báránynak, de legyél belül oroslán, azok között, akik oroslánként tetszelegnek, de belül birkák!

A Fórum oldalon megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve és szerkesztve közölje a lap nyomtatott vagy online változatában.

Bolsevista harmadolás

Bolsevista a miniszterelnök felfogása? Igen. Cezaromania, bonapartizmus is jellemzi? Csuda tudja. Caesar és Napóleon (formátumban, hátrahagyott értékekben) csak egy(szer) volt: a történelemben nincs reinkarnáció. „Bolsevikkal” tréfálkoznak a Facebookon: ez találó.

KOLLÁTH GYÖRGY | Népszabadság | 2013. április 26. | nincs komment

Címkék: Fórum

Kapcsolódó cikkek: [Ungváry Krisztián vitája Tamás Pállal](#) | [A hülyeség szabadsága](#) | [Bara József testvérének írása a rendőrökről](#) | [Jelenhamisítás?](#) | [Pánikot kelteni, vagy megrendíteni?](#)

Recommend

3 people recommend this. Be the first of your friends.